

2. Vaidlustatud kohtuotsus rikub määruse 2017/1001 artikli 72 lõiget 3, kuna Üldkohus tegi ise määruse 2017/2009 artikli 7 lõike 1 punkti a koostoimes artikliga 4 sisulise kontrolli. Üldkohtul puudub selleks kontrolliks esemeline pädevus, kuna apellatsioonikoda ei ole määruse 2017/2009 artikli 7 lõike 1 punkti a koostoimes artikliga 4 kohaldatavuse kohta teinud ühtegi otsust, mille õiguspärasust saaks sisuliselt kontrollida. Seetõttu kujutab Üldkohtu kontroll sisuliselt endast vaidluse esemeks oleva otsuse õigusvastast muutmist. Üldkohus kasutas selles osas apellatsioonikoja seadusandja antud pädevust (määruse 2017/1001 artikli 165 lõige 1, artikli 66 lõige 1, artikli 70 lõige 1) ja jättis õigusvastaselt apellatsioonikoja oma pädevusest lõplikult ilma.
3. See, kuidas Üldkohus omal algatusel kontrollis esimeses kohtuastmes „määruse 2007/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b kohaldamisala rikkumist“, kujutab endast määruse 2017/1001 artiklis 72 liidu seadusandja kehtestatud pädevusnormidest lubamatut kõrvalekaldumist. Seetõttu on vaidlustatud kohtuotsus tervikuna õigusvastane, kuna kohtuotsus põhineb tervikuna kõnealusel õigusnormi rikkumisel.
4. Määruse 2017/1001 artikli 72 lõike 3 rikkumine vaidlustatud kohtuotsuses tähendab tingimata täiendavaid õigusnormi rikkumisi apellandi kahjuks, nimelt i) apellatsioonikoja lõplik ilmajätmine tema algsest (määruse 2017/1001 artikli 165 lõige 1, artikli 66 lõige 1, artikli 70 lõige 1) ja spetsiifilisest (määruse 2017/1001 artikli 71 lõike 1 teise lause esimene alternatiiv) kontrolli- ja otsustuspädevusest ning ii) kõnealuse pädevuse kasutamisel koja liikmete sõltumatuse riive (määruse 2017/1001 artikli 166 lõige 7). Lisaks kujutavad need õigusnormi rikkumised endast õigusvastast piirangut esimeses kohtuastmes hagejale liidu seadusandja ette nähtud mitmeastmelisele ja spetsiifilisele õiguskaitsele EUIPO kontrollija otsuste ja apellatsioonikoja otsuste eest (määruse 2017/1001 artikli 66 lõige 1, artikli 165 lõige 1 ja põhjendus 30).
5. Apellatsioonikaebus tõstatab Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58a kolmanda lõigu tähenduses „liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast olulise küsimuse“, kuna vaidlustatud kohtuotsusega võidakse luua õiguslik kindlus küsimuses, mis on erilise struktuurilise tähtsusega sellise spetsiifilise süsteemi ja „institutsioonilise struktuuri loogika“ jaoks, mille on liidu seadusandja ette näinud täieliku, asjakohase, tõhusa ja mitmetasandilise õiguskaitse tagamiseks EUIPO otsuste vastu. Oma horisontaalselt ja konstitutsiooniliselt laadilt on see küsimus oluline EUIPO apellatsioonikodade kõigi otsuste kohtulik kontrollimisel kaubamärkide ja disainilahenduste asjades. Küsimus puudutab ka õiguskaitset kõigi ELi ametite otsuste eest, mille puhul on liidu seadusandja ETL artikli 263 viienda lõigu tähenduses „eritingimusena“ kohustuslikuna ette näinud sõltumatu apellatsioonikoja läbiviidava juhtumipõhise ja täieliku eelneva kontrolli.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT 2009, L 78, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 7. aprillil 2023 – Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut) versus TN jt

(Kohtuasi C-236/23, Matmut)

(2023/C 296/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)

Vastutajad kassatsioonimenetluses: TN, Société MAAF assurances, Fonds de garantie des assurances obligatoires de dommages (FGAO), PQ

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta ⁽¹⁾ direktiivi 2009/103/EÜ artikleid 3 ja 13 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui kohustusliku liikluskindlustuse lepingu tühisusele saab tugineda kahju kannatanud kaassõitja vastu, kui kaassõitja on ka kindlustusvõtja, kes on lepingu sõlmimise ajal esitanud tahtlikult ebaõigeid andmeid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/103/EÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustuse ja sellise vastutuse kindlustamise kohustuse täitmise kohta (ELT 2009, L 263, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Duisburg (Saksamaa) 19. aprillil 2023 – OB versus Mercedes-Benz Group AG

(Kohtuasi C-251/23, Mercedes-Benz Group)

(2023/C 296/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Duisburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: OB

Kostja: Mercedes-Benz Group AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas diiselmootoriga sõiduauto, millele kehtib Euro 5 heitenorm, on vastuolus Euroopa Liidu õigusnormidega – olenemata sellest, kas selle juhtseadmesse on paigaldatud lülitus, mis tuleb määruse nr 715/2007 ⁽¹⁾ artikli 3 punkti 10 tähenduses liigitada sisuliselt katkestusseadmeks – kui selle konstruktsiooni ja sellesse paigaldatud funktsioonide juhtimise alusel on algusest peale selge, et pärast mootori soojenemist eraldab see kogumina rohkem kui 180 mg lämmastikoksiide 1 km kohta isegi siis, kui sellega tehakse selles olekus katsesõit uue Euroopa sõidutsükli kohaselt?
2. Kas sõiduki konstruktsioonielemendiga, mille abil mõõdetakse temperatuuri, sõiduki kiirust, mootori pöörlemiskiirust, ülekandemehhanismi, sisselasketorustiku rõhku või muid parameetreid, et olenevalt selle mõõtmise tulemusest muuta mootoris toimuva põlemisprotsessi parameetreid, saab vähendada heitekontrollisüsteemi tõhusust määruse nr 715/2007 artikli 3 punkti 10 tähenduses ka siis, kui konstruktsioonielemendi abil mõõtmise tulemusest põhjustatud põlemisprotsessi parameetrite muutus suurendab küll ühelt poolt konkreetse kahjuliku aine, näiteks lämmastikoksiidide heidet, kuid samal ajal teiselt poolt vähendab vähemalt ühe muu kahjuliku aine, näiteks tahkete osakeste, süsivesinike, süsinikmonooksiidi ja/või süsinikdioksiidi heidet ja kujutab endast seega katkestusseadet määruse nr 715/2007 artikli 3 punkti 10 tähenduses?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav: millistel tingimustel on sellisel juhul konstruktsioonielemendis katkestusseade määruse nr 715/2007 artikli 3 punkti 10 tähenduses?